

Práce se zabývá novelizací právní úpravy volby prezidenta České republiky z roku 2012. Tato novelizace zavedla přímou volbu prezidenta, což pro české právo představuje historický milník. Nová úprava však byla přijímána ve spěchu a trpí mnoha nedostatky, což se projevilo i při první přímé volbě prezidenta v roce 2013. Hlavním cílem práce je tak popis problematických míst nové zákonné úpravy a hledání jejich řešení. Práce se přitom zabývá čtyřmi hlavními tématy. Jde o 1) základní úpravu voleb, 2) proces navrhování kandidátů, 3) financování kampaně a 4) etické aspekty kampaně. Za účelem hledání vhodných řešení byla v práci provedena komparace právních úprav 14 zemí Evropské unie s přímou volbou prezidenta. Konkrétně jde o následující země: Česká republika, Bulharsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Irsko, Kypr, Litva, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko. Vedle výsledků komparace vychází práce také ze zpráv skupiny GRECO, OBSE a příslušné judikatury českých soudů.

Závěry mé práce jsou, že česká úprava volby prezidenta splňuje všechny demokratické standardy. Zároveň však obsahuje mnoho chyb. Zejména otázka financování a etických aspektů kampaně je řešena zcela nedostatečně. Mám obavu, že stávající úprava povede ke kampaním, jako byla ta v roce 2013. Tedy kampaním, které budou díky své vyhrocenosti a netransparentnosti schopné opětovně velmi silně rozdělovat celou společnost. A právě rozdělení společnosti považuji za největší problém spojený s volbou prezidenta v České republice.